

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.665/2013/6.szám

A Kúria a dr. Törőcsik Attila ügyvéd által képviselt felperesnek Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Közvetlen Támogatások Igazgatósága alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. június 4. napján kelt 3.K.27.182/2013/6. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.182/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2012. augusztus 2-án az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a fiatal mezőgazdasági termelők indulásához igényelhető támogatások részletes feltételeiről szóló 57/2012. (VI. 21.) VM rendelet (a továbbiakban: VM rendelet) alapján támogatás iránti kérelmet nyújtott be.

Az alperes megállapította, hogy a felperes pályázata 125 szakmai pontot ért el, így a 2012. november 21. napján kelt határozatával forráshiányra tekintettel elutasította a felperes támogatási kérelmét. Az elutasítás indokaként szerepelt, hogy a kérelem nem érte el a támogatáshoz szükséges 131 pontot, azaz a minimum pontszámot. Az MVH elsőfokú hatósága, mint alperes határozatában rögzítette, hogy a döntés ellen fellebbezésnek helye nincs.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Az ügyben eljáró Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletével az alperes határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság ítéletében kifejtette, hogy a VM rendelet 9. § (1) bekezdése, illetve a 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 14. § (1) bekezdés c) pontjából következően elkülönül egymástól a forrás miatti túligénylés és a minimális ponthatár el nem érése. A bíróság rögzítette, hogy az alperes határozata szerint a felperes 125 pontot ért el a maximálisan adható 164 pontból, mellyel nem érte el a pozitív elbíráláshoz szükséges 131 pontot, ezért a kérelmet, mint a támogatáshoz szükséges minimum pontszámot el nem érő kérelmet forráshiány miatt utasította el. A bíróság szerint az alperes alaptalanul zárta ki a felperest a fellebbezés lehetőségéből, figyelemmel arra, hogy a támogatási kérelmet nem forráshiány miatt, hanem amiatt kellett volna elutasítania, hogy a kérelmező nem érte el a támogatáshoz szükséges minimum pontszámot. A bíróság megállapította, hogy az alperes törvényt sértett, amikor kizárta a felperest a támogatási határozattal szembeni fellebbezési jogából.

Mindezekén túl az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdés ea) és ef) pontjaiban foglalt indokolási kötelezettségének, mivel az alperes határozata csak általánosságban utal az Eljárási tv.-re és a VM rendeletre, konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül. Összességében tehát az alperesi határozat indokolásbeli hiányossága, valamint a fellebbezési jog kizárása olyan súlyos eljárási jogszabálysértés, amely miatt az alperesi határozat hatályon kívül helyezése és új eljárásra kötelezése indokolt.

Az ügyben az alperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. Ebben egyrészt kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének elutasítását, vagy a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az ügyben eljáró elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozatra utasítását.

A felülvizsgálati kérelem ezen túlmenően kérelmet tartalmazott arra vonatkozóan is, hogy ha a Kúria elnöke, illetve a Közigazgatási és Munkaügyi Kollégiumának vezetője úgy találja, akkor a felülvizsgálati kérelemmel érintett ügyben jogegységi eljárást kezdeményezzen.

A felülvizsgálati kérelem szerint az elsőfokú bíróság az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontjában említett forráshiány fogalmát nem a jogszabály valós céljának, tartalmának megfelelően értelmezte. Az alperes idézte az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdését, illetve 55. § (8) bekezdését, majd megállapította, hogy e

jogszabályhelyek világos előírásai szerint a mezőgazdasági támogatási ügyben eljáró hatóság vagy arányosítással, vagy beérkezési sorrend, vagy rangsorba állítás, vagy az előbbieken említett bírálati módszerek együttes alkalmazásával bírálja el a mezőgazdasági támogatási kérelmeket. A bírálati módszerek, így a rangsorba állítás részletes szabályait, továbbá a forráshiány definícióját, valamint a minimum pontszám el nemérése fogalmát nem tartalmazza az Eljárási tv., sem más, a mezőgazdasági kérelmek elbírálására irányuló jogszabály. A gyakorlatban a rangsorba állítás olyan módszer, amelynél a mezőgazdasági támogatási ügyben eljáró hatóság minden kérelmet, pályázatot lepontoz, majd a pontok alapján sorrendbe állítja a kérelmeket, pályázatokat. A pályázatok sorrendbe állítását követően az irányító hatósági jogkört gyakorló vidékfejlesztési miniszter közleményben meghatározza azt a pontszámot, amely a támogatás igénybevételéhez szükséges. Ez attól függ, hogy a támogatási jogcímre milyen mértékű forrás áll rendelkezésre.

Az alperes szerint a támogatás igénybevételéhez szükséges ponthatár nem más, mint az adott támogatási jogcímre rendelkezésre álló forrás pontszámában való kifejeződése.

Az alperes a jogegységi eljárással kapcsolatban arra utal, hogy a Kúria ítéletében már a jelen ügy tárgyát képező Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott jogértelmezéssel azonosan foglalt állást. Álláspontja szerint a jelölt ügyben mind a Kúria, mind pedig az elsőfokú bíróság rosszul értelmezte az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontját. Mivel a Kúria előtt több forráshiány, illetve rangsorral kapcsolatos eljárás van folyamatban, erre tekintettel az alperes indokoltnak tartja az ügyben a jogegységi eljárás lefolytatását.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes indítványára tárgyaláson bírálta el a Pp. 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Elöljáróban a Kúria utal arra, hogy nemcsak a 2013. május 22-én kelt Kfv.II.35.044/2013/5. számú ítélete, hanem az azóta folytatott töretlen ítélkezési gyakorlata (lásd pl. a Kfv.IV.35.246/2013/3. számú, vagy Kfv.IV.35.409/2013. számú eseti döntéseket) egységesen értelmezte az Eljárási tv. rangsor állításával kapcsolatos rendelkezéseit.

A Kúria fent jelölt döntései megállapították, hogy nem azonos a kérelem alacsony pontszám vagy forráshiány miatti elutasítása, a fellebbezési jog csak a forráshiány miatti elutasítás esetén kizárt. A Kúria e határozatai értelmében az Eljárási törvény 38.§ (7) bekezdése alapján megállapítható, hogy a forráshiány az alacsony pontszámmal szemben azt jelenti, hogy nem minden, az

Irányító Hatóság Közleménye szerinti minimum pontszámot elérő pályázat támogatható, az ilyen pályázatokról csak a rendelkezésre álló jogosultsági keretekre tekintettel hozható döntés. A törvény indokolása is megerősíti, hogy az Eljárási tv. 38.§ (7) bekezdéssel történő kiegészítésére azért volt szükség, hogy minden intézkedés esetében egyértelművé váljon: az intézkedésekhez rendelt, előre meghatározott mértékű költségvetési forrás korlátozza azt, hogy minden, szabályszerű kérelmet benyújtó ügyfél támogatáshoz jusson, ugyanis a nem folyamatos kérelembírálat esetén a rangsorba állítást követően oszthatóak fel csak a keretek. Forráshiány miatti elutasításra ebből eredően csak a szabályszerű, minimum pontszámot elérő, rangsorolt pályázatok esetében kerülhet sor.

Az Eljárási tv. 14. § (1) bekezdés ce) pontja szerint a miniszter irányító hatósági jogkörének gyakorlása során közleményt ad ki a támogatás igénybevételéhez szükséges, jogszabályban, illetve a pályázati felhívást tartalmazó közleményben meghatározott feltételek teljesítése esetén a minimális ponthatárról. Jelen ügyben a felperes támogatási kérelme a minimum pontszámot nem érte el, ugyanis a felperes támogatási kérelmére 125 szakmai pontot kapott, a minimum pontszám pedig 131 pont volt (a maximális 164 ponthoz képest). Ezért a felperes támogatási kérelmének elutasítására nem forráshiány, hanem alacsony pontszám miatt került sor.

A fentieket figyelembe véve megállapítható, hogy a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság helytállóan döntött úgy, hogy a forráshiány miatti és az alacsony pontszám miatti elutasítási ok nem azonos. Az Eljárási tv. 56. § (1) bekezdés b) pontja szerint a fellebbezés benyújtásának nincs helye, amennyiben a mezőgazdasági és vidékfejlesztési támogatási szerv a kérelmet a jogosultsági keret kimerülése vagy forráshiány miatt utasítja el. Így ha a felperes kérelme ismételten az alacsony pontszám miatt nem lesz támogatható, úgy a fellebbezési jog kizárására nincs lehetőség.

A Kúria megítélése szerint helytálló a jogerős ítélet azon megállapítása is, hogy az alperes határozata sérti a Ket. 72. § (1) bekezdés ea) és ef) pontjait is, mivel az alperes határozatának indokolása pontos jogszabályhely megjelölése nélkül, csak általánosságban utal az Eljárási tv.-re, a VM rendeletre és a 23/2007. (IV.17.) FVM rendeletre.

A jogegységi eljárás kezdeményezésével kapcsolatos alperesi kérelemre vonatkozóan a Kúria utal arra, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 32. § (1) bekezdése szerint „Jogegységi eljárásnak van helye, ha a) a joggyakorlat továbbfejlesztése vagy az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében elvi kérdésben jogegységi határozat meghozatala, korábban meghozott jogegységi határozat

megváltoztatása vagy hatályon kívül helyezése szükséges, vagy
b) a Kúria valamely ítélkező tanácsa jogkérdésben el kíván térni a Kúria másik ítélkező tanácsának elvi bírósági határozatként közzétett határozatától vagy közzétett elvi bírósági döntéstől.”

A fentiekben már bemutatásra került, hogy az alacsony pontszám vagy a forráshiány miatti elutasítás tekintetében a Kúria ítélkezési gyakorlata egységes, a Bszi. 32. § (1) bekezdés b) pontjába foglalt azon helyzet sem áll fenn, hogy a Kúria ítélkező tanácsa el kíván térni másik ítélkező tanács elvi határozatától.

A fentiekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.182/2013/6. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárás során a pernyertes felperesnek felszámítható költsége nem merült fel ezért arról rendelkezni nem kellett.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 16.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**